

telse af mindre, selvstændige Jordbrug. Den første Lov om Udstykning ved Hjælp af Stats-Laanefondens Midler er af 6. April 1906. Den Lov har været fornyet gentagne Gange, hver Gang — indtil 1921 — for 5 Aar ad Gangen. Naar man ved Loven af 6. Maj 1921 indskrænkede Lovens Gyldighed til 3 Aar, ved jeg i Grunden ikke, hvad Aarsagen var. Maaske følte man, at i den Højkonjunkturid, man var inde i, vilde det være vanskeligt at udstykke Brug, saaledes at Brugere kunde være rolige for at kunne forrente det Laan, de fik. Da Loven udløb den 31. Marts i Fjor, var der vel nok nogle Bestræbelser rettet paa at faa den fornyet, men de førte ikke til noget Resultat. Der blev gjort gældende, som det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Loven ikke havde været udnyttet ret meget. Jeg nævnte før Højkonjunktoren, og jeg antager ogsaa, at den har været en væsentlig Grund til, at Loven ikke har været brugt ret meget. Det har jo været meget vanskelige Tider for Udstykningsforeningerne, som væsentligt har til Formaal at købe større Ejendomme og udstykke dem. Der har været Vanskeligheder ved at beregne, om man, dersom Konjunkturerne veg noget, uden Tab kunde afhænde disse Ejendomme med Besætning og Inventar, og om der paa dem kunde oprettes Brug, saaledes at de kunde blive gode Brug for dem, der vilde beskæftige sig med at drive dem. Jeg antager, at det er Grunden til, at Udstykningskravene ikke er kommet stærkere frem. Naar nu Udstykningsforeningerne i Aar til Finansministeriet har fremsat Ønske om at faa Loven fornyet, antager jeg, det er ud fra det Synspunkt, at man maaske kan vente, at de økonomiske Forhold kommer ind i et roligere Leje, saa at Loven, om ikke lige straks saa dog i Løbet af de 3 kommende Aar, kunde komme til at virke; derfor hilses jeg dette Lovforslag med Tilfredshed, og jeg har det Haab, at Udstykningsforeningerne saa maa komme til at virke paa den samme gode Linie, som de efter mit Skøn har virket paa, siden den første Lov af 1906 blev givet.

Jeg har haft Lejlighed til at lægge Mærke til en Del af disse Brug, hvor Foreningerne har købt større Ejendomme med Inventar og Besætning og saaledes, at Førsteprioriteten kunde blive staaende rolig, indtil Udstykningen var foretaget; jeg har,

som sagt, haft Lejlighed til at se en Del af disse Brug, og jeg har set enkelte Tilfælde, hvor man har været mindre heldig, men jeg har set andre Steder, hvor man ved Udstykning af en Del af en større Gaard har faaet gode Resultater. Jeg kan nævne et bestemt Eksempel paa, at en Udstykningsforening har købt omtrent 400 Tdr. Land fra en større Gaard og dèr udstykket dem til 20 Brug paa 16—18 Tdr. Land, hvor der sidder selvstændige Brugere, som med Fortrøstning kan se Fremtiden i Møde. Men jeg vil her indskyde, at jeg har lagt nøje Mærke til, hvorledes man har baaret sig ad dèr. Det er lykkedes at faa Byggesummen, Beløbet til Besætning, Bygninger og Inventar, begrænset saaledes, at denne Del af Anlægssummen, om jeg maa kalde den saaledes, er blevet den mindst mulige; man ved jo, at det, der staaer i Bygningerne, er den mindst rentable Del af Anlægssummen. Den er blevet begrænset til ganske smaa Summer, dels ved at de paagældende ved gunstig Lejlighed har købt alt Tømmeret, der skulde bruges dertil, fra de nærliggende Skove, dels ved, at de personlig har lagt et stort Arbejde ind ved Opførelsen af Bygningerne, dels ved, at nogle har kunnet lave alle Cementmurstenene, der har været nødvendige til Bygningernes Opførelse, dels ved, at de har gjort et stort personligt Haandlangerarbejde, saa at de, naar Bruget var færdigt, har kunnet sige til sig selv med Tilfredshed: En Del af den Sum, som dette, der skal være vort Fremtidsbo, har kostet, har vi tjent under Opførelsen, dels ved hvad der er sparet paa Tømmerkontoen, dels ved personligt Arbejde.

Naar jeg ser paa det foreliggende Lovforslag, fremtræder det jo i alt væsentligt som en Fornyelse af Loven af 6. Maj 1921; de fleste af Ændringerne er kun en Følge af, hvad Konjunkturtegningen har medført, f. Eks. Bestemmelsen om, at man under vanskelige Forhold maa sige som saa: Selv om vi bevilger 200 000 Kr. aarlig, saa maa de, hvis de ikke bliver benyttet, gaa ind i Stats-Laanefondenigen. Paa samme Maade foreskrives der i Loven Afdrag efter 3 Aars Forløb, samt at Afdragene skal indgaa i Stats-Laanefonden i Stedet for eventuelt at blive brugt til andre Formaal. Saa er der med Hensyn til Maksimumsbeløbet for det færdige Brug at bemærke,